

Sygn. akt III Ca 975/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Barbara Braziewicz (spr.)

Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera

Sędzia SR (del.) Ewa Buczek – Fidyka

Protokolant Aneta Puślecka

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa S. H. i U. H.

przeciwko A. H.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 4 marca 2014 r., sygn. akt IV RC 467/13

1. **oddala apelację;**

2. **przyznaje adwokatowi J. D. od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Gliwicach) kwotę 369 zł (trzysta sześćdziesiąt dziewięć złotych), w tym kwotę 69 zł (sześćdziesiąt dziewięć złotych) podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu powodom w postępowaniu odwoławczym.**

SSR (del.) Ewa Buczek - Fidyka SSO Barbara Braziewicz SSO Lucyna Morys – Magiera

UZASADNIENIE

Powodowie U. i S. H. wnieśli o uchylenie obowiązku alimentacyjnego względem A. H.. Uzasadniając żądanie podnieśli, iż pozwana jest osobą pełnoletnią mającą własny dochód, a zatem może utrzymać się samodzielnie. Pełnomocnik powodów pismem z dnia 3 lutego 2014r. wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego powodów względem córki A. H. ustanowionego wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 3 września 2002r. w sprawie IV RC 486/02/10.

Na rozprawie w dniu 4 lutego 2014r. opiekun prawny pozwanej A. K. wniosła o oddalenie pozwu.

Wyrokiem z dnia 4 marca 2013r. Sąd Rejonowy w Gliwicach w punkcie 1 uchylił obowiązek alimentacyjny powódki U. H. w stosunku do pozwanej A. H. ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 29 listopada 2005r. w sprawie IV RC 374/05 – z dniem 8 sierpnia 2013r.; w punkcie 2 oddalił powództwo S. H.; w punkcie 3 zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. L., kwotę 900 zł plus podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu; w punkcie 4 odstąpił od obciążenia pozwanej kosztami postępowania.

Rozstrzygnięcie zapadło po ustaleniu, iż powodowie S. i U. H. mają czworo dzieci. Młodsze z nich A. i A. zostały umieszczone w rodzinie zastępczej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego. Natomiast starsze rodzeństwo A. i A. trafiło do Specjalnego Ośrodka Szkolno – (...) w R. zgodnie z postanowieniem Sądu z dnia 25 maja 2000r. Wyrokiem z dnia 3 września 2002r. w sprawie IV RC 486/02/10 Sąd Rejonowy w Rybniku zasądził od S. H. na rzecz małoletniej A. H. alimenty w kwocie 170 zł miesięcznie oraz od U. H. na rzecz małoletniej A. H. alimenty w kwocie 50 zł miesięcznie płatnych na rzecz Specjalnego Ośrodka Szkolno – (...) w R. począwszy od dnia 16 kwietnia 2002 r. W chwili zasądzenia alimentów powódka U. H. pobierała z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. świadczenie rentowe w wysokości 576,43 zł brutto miesięcznie. Natomiast S. H. pobierał świadczenie emerytalne w wysokości 2.142,02 zł brutto miesięcznie. Nie utrzymywali żadnego kontaktu z pozwaną A. H., która przebywała w w/w ośrodku. Wyrokiem z dnia 30 maja 2011r. uchylono obowiązek alimentacyjny S. i U. H. w stosunku do A. H. (1). Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2013r. w sprawie IV RC 357/11 tut. Sąd oddalił powództwo U. H. przeciwko A. H. o uchylenie obowiązku alimentacyjnego. Wówczas powód uzyskiwał emeryturę w wysokości 2.900 zł netto miesięcznie, prowadził wspólne gospodarstwo domowe z powódką, która pobierała rentę w wysokości 760 zł miesięcznie. Wówczas pozwana A. H. (2) przebywała w Domu Pomocy Społecznej (...), otrzymywała rentę socjalną w wysokości 597,23 zł miesięcznie, zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153 zł oraz alimenty w łącznej wysokości 220 zł miesięcznie.

Obecnie sytuacja majątkowa, zarobkowa oraz życiowa stron przedstawia się następująco: Powód S. H. ma 62 lata, pobiera z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych świadczenie emerytalne, które po dokonaniu wszelkich potrąceń wynosi 2.066,08 zł netto miesięcznie. Powód zamieszkuje i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z żoną U. H., która pobiera świadczenie rentowe w wysokości 666,74 zł netto miesięcznie. Na koszt utrzymania mieszkania składają się następujące opłaty: z tytułu czynszu w wysokości 114,30 zł miesięcznie, za wywóz śmieci w wysokości 24 zł miesięcznie, za wodę w wysokości 42 zł miesięcznie, z tytułu zakupu 3 ton węgla w wysokości 2.010 zł (jedna tona węgla kosztuje 670 zł), za 6 kubików drzewa w wysokości 340 zł wraz z przywozem. Powód jest ogólnie zdrowy. Natomiast powódka U. H. choruje na stwardnienie rozsiane, co wiąże się z ponoszeniem kosztów w wysokości 440 zł miesięcznie związanych z zakupem leków. Obecnie nie wystaje z łóżka. Dodatkowo powódka potrzebuje oliwki do masażu, ręczników, maści których koszt wynosi 25 zł miesięcznie oraz pieluch dla dorosłych, na zakup których powód przeznacza kwotę w wysokości 110 zł miesięcznie. Powód utrzymuje z córką A. kontakt telefoniczny. Pozwana A. H. (2) ma 21 lat, nadal przebywa w Domu Pomocy Społecznej w "O." w S.. Otrzymuje z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. rentę socjalną w wysokości 610,33 zł netto miesięcznie oraz zasiłek pielęgnacyjny z Ośrodka Pomocy (...) w G. w wysokości 153zł miesięcznie. Tytułem pokrycia kosztów pobytu pozwanej w (...), które wynoszą około 3000 zł pobierane jest około 70% jej dochodów tj. około 600 zł miesięcznie, natomiast pozostałe 30% dochodów jest wpłacane na konto depozytowe pozwanej, obecnie jest to kwota około 350 zł miesięcznie. Podkreślenia wymaga, iż istotna część potrzeb mieszkańców Domu Pomocy Społecznej nie jest pokrywana z budżetu (...), lecz ze środków gromadzonych na kontach depozytowych każdego z mieszkańców. I tak; pozwana A. H. (2) w 2014r. wyjechała na wczasy rehabilitacyjne, za które musiała zapłacić ze swoich środków pieniężnych 1.680 zł. A. H. (2) nadal chodzi do szkoły. Sama ponosi koszty związane z nauką, tj. około 30 zł miesięcznie, są to koszty związane z przedmiotami na których A. ćwiczy różne prace np. ogrodnictwo. W tym roku opiekun prawny pozwanej – z jej środków zgromadzonych na koncie depozytowym - zakupił A. buty ortopedyczne za kwotę 380 zł oraz odzież za kwotę 100 zł. Dochód pozwanej przeznaczany jest również na zakup antybiotyku w razie konieczności, zakup szczepionki przeciwko grypie za kwotę 28 zł rocznie oraz na opłacenie wyjść do kina, do zoo, wyjazdów na wycieczki szkolne, uczestnictwa w życiu społecznym (...) np. udziału w wigili, który opiewa na kwotę 20 zł. Na koncie depozytowym A. ma obecnie 1.300 zł.

Sąd Rejonowy powyższe ustalenia faktyczne poczynił w oparciu o przedstawione przez strony dokumenty i wskazane akta sądowe, szczegółowo w uzasadnieniu opisane.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał żądanie powodów częściowo za uzasadnione. Art. 133 § 1 k.r. i o. stanowi zasadę, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Poza powyższym przypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku (133 § 2 k.r. i o.). Rodzice mogą natomiast uchylić się od obowiązku alimentacyjnego

na rzecz dziecka pełnoletniego, jeżeli jest on połączony z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu możliwości samodzielnego utrzymania się – art. 133 § 3 k.r. i o. Sąd bada wówczas zmianę stosunków w rozumieniu art. 138 k.r. i o. i zmiana stosunków może prowadzić do uchylenia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż pozwana A. H. nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Konsekwencją umniejszenia jej dochodów będzie nie tylko niezaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb, ale także niedostatek, bowiem środki gromadzone na koncie depozytowym pozwana przeznacza także na lekarstwa, wyjazdy rehabilitacyjne, udział w wigilii. Z tych przyczyn oddalono pozew S. H., który obecnie pobiera świadczenie emerytalne, opiewające na kwotę 2.066,08 zł netto miesięcznie i ogólnie jest osobą zdrową. Po odliczeniu opłat na utrzymanie mieszkania, które wynoszą około 380 zł miesięcznie powodowi pozostaje do dyspozycji kwota w wysokości 1.686 zł miesięcznie. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż możliwości płatnicze S. H. pozwalają mu nie tylko na wspomaganie żony, lecz także na płacenie na rzecz pozwanej alimentów w zasądzonej kwocie, to jest 170 zł miesięcznie. Powódka U. H. cierpi natomiast na stwardnienie rozsiane. Utrzymuje się z renty z tytułu niezdolności do pracy w kwocie 666,74 zł netto miesięcznie. Jednak liczne wydatki głównie związane z zakupem leków oraz środków czystości, które opiewają na łączną kwotę 575 zł miesięcznie powodują, że powódce na swoje utrzymanie pozostaje kwota 102 zł. Z tych przyczyn uchylono obowiązek alimentacyjny U. H. w stosunku do córki A. H.. O kosztach orzeczono na mocy art.102 k.p.c. i § 7 ust.1 pkt 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z dn.3.10.2002r., z późn. zm) – od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. L. kwotę 900zł, w tym 23 % podatku VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu.

Od powyższego wyroku apelację wniósł pełnomocnik powoda, a także powodowie osobiście, zaskarżając go w zakresie punktu 2, zarzucając zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art.133k.r.i o. poprzez utrzymywanie obowiązku alimentacyjnego powoda względem pozwanej w sytuacji, gdy pozwana jest w stanie samodzielnie się utrzymać, a nadto nie znajduje się ona w niedostatku, zatem brak jest przesłanek do dalszego istnienia obowiązku alimentacyjnego, sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez uznanie, że powód posiada możliwości zarobkowe pozwalające mu na dalsze uiszczanie alimentów na rzecz córki, podczas gdy znaczna część osiąganego przez powoda dochodu jest przeznaczana na utrzymanie i leczenie powódki, a z pozostałej po uiszczeniu alimentów oraz zaspokojeniu potrzeb żony kwoty powód nie jest w stanie zaspokoić swoich podstawowych potrzeb. We wnioskach apelacyjnych skarżący wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa i uchylenie obowiązku alimentacyjnego powoda S. H., względnie uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów kosztów postępowania apelacyjnego wg norm przepisanych oraz przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz pełnomocnika z urzędu kosztów pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym wg norm przepisanych, albowiem koszty te nie zostały przez powoda uiszczone w całości ani w żadnej części. Ponadto w osobistej apelacji powodowie podnosili, iż ich sprawa nie odbyła się na wyznaczonej sali rozpraw i o wyznaczonej godzinie przez Sąd Rejonowy, co naruszyło ich prawa jako strony niniejszego postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje wniesione przez stronę powodową nie zasługują na uwzględnienie, gdyż zaskarżony wyrok należy uznać za trafny.

Powołane w apelacjach zarzuty dopuszczenia się przez Sąd naruszenia prawa procesowego i materialnego należy uznać za chybione.

Sąd Okręgowy zasadniczo podziela i uznaje za swoje, zarówno ustalenia faktyczne jak i prawne, poczynione przez Sąd Rejonowy uznając, iż nie ma potrzeby ich ponownego szczegółowego przytaczania. Ustalenia te bowiem znajdują oparcie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, które to dowody Sąd ten ocenił w granicach zakreślonych przepisem art.233 § 1 k.p.c., wbrew twierdzeniom pozwanego. Sąd Okręgowy uznał, iż Sąd meriti nie przekroczył granic swobodnej oceny dowodów. Wnioski tego Sądu, co do faktów w sposób logiczny wynikają z treści dowodów

zgrupowanych w sprawie, a zaoferowanych przez obie strony, równocześnie Sąd poddał ocenie w sposób należyty cały materiał dowodowy zebrany w niej.

Przy czym dodatkowo Sąd Okręgowy ustala, w oparciu o zgromadzone przed Sądem Rejonowy dowody, iż powódka U. H. pobiera stałą rentę z tytułu niezdolności do pracy w wysokości brutto 954,66zł, netto 666,74zł, a powód S. H. pobiera emeryturę w wysokości brutto 3.133,06zł, netto 2.066,08zł (dowody: zaświadczenia z (...) Oddziału w R. wystawione w styczniu 2014r.k.69 i 70 akt). Z kolei pozwana A. H. (2) otrzymuje rentę socjalną z ZUS Z. w wysokości 610,33zł oraz zasiłek pielęgnacyjny z (...) G. w wysokości 153zł miesięcznie. Tytułem pokrycia kosztów pobytu pozwanej w (...) pobierane jest 70% jej dochodów tj. niecałe 600zł, 30% dochodów A. jest wpłacane na jej konto depozytowe, obecnie jest to kwota ok.350zł, którą pozwana wraz z uzyskiwanymi alimentami przeznacza na różne potrzeby związane m.in. z rehabilitacją, w tym zakupem butów ortopedycznych, lekarstw, odzieży, szczepionki, środków higienicznych, kosztów związanych z wyjazdami na wycieczki szkolne i turnusy rehabilitacyjne, udział w wigilii w ośrodku, a które nie mogłyby zostać przez nią pokrywane, gdyby tymi środkami nie dysponowała. Należy podkreślić ponadto, iż koszt pobytu jednego mieszkańca w (...) to kwota około 3.000zł. Zatem miesięczny koszt pobytu pozwanej w (...) to kwota ok. 3.000zł, przy czym różnicę pomiędzy kosztem rzeczywistym, a płaconym ze środków pozwanej pokrywa gmina. Wobec tego, gdyby nie wsparcie ze strony państwa, pozwanej i jej rodziców, w postaci pokrywania większej części kosztów pobytu pozwanej w (...), to sama pozwana nie miałaby środków na zaspokojenie swoich potrzeb mieszkaniowych i związanych z opieką. Powyższe koszty obciążałoby rodziców pozwanej. Równocześnie należy zauważyć, iż rodzice w zasadzie nie interesują się pozwaną, powód nie odwiedza jej w (...), czasami do niej tylko dzwoni (dowód: zeznania A. K. opiekuna prawnego pozwanej k74,75 akt). Równocześnie pozwana jest uznana za osobę trwale niezdolną do samodzielnej egzystencji, całkowicie ubezwłasnowolnioną, dla której postanowieniem z dnia 1 marca 2012r. ustanowiono opiekę prawną (dowód: w/w postanowienie na k. 164akt).

Sąd Okręgowy czyniąc dodatkowe ustalenia oparł się na powyższych przekonywujących i korelujących ze sobą dowodach, a także pozostałym zebrany w sprawie materiale dowodowym.

Sąd Okręgowy uznał, iż Sąd Rejonowy trafnie przyjął, iż A. H. (2), mimo, iż jest osobą pełnoletnią i uzyskuje dochody nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie z uzyskiwanych dochodów w postaci renty socjalnej, zasiłku, także mimo uzyskiwanego wsparcia finansowego ze strony państwa w zakresie jej pobytu w (...). Istotnie konsekwencją umniejszenia jej dochodów o należne jej alimenty będzie nie tylko niezaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb, ale także niedostatek, bowiem środki gromadzone na koncie depozytowym w części pochodzące z alimentów pozwana przeznacza także na lekarstwa, rehabilitację, środki higieny, odzież. Równocześnie, w okolicznościach sprawy należało uznać, iż pozwana także nie dysponuje majątkiem wystarczającym na pokrycie kosztów jej utrzymania i sprawowania nad nią opieki - art.133§1 k.r. i o.

Należy zauważyć, iż istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego między rodzicami a dziećmi uregulowany został w § 1 art. 133 k.r. i o., zgodnie z którym rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Przy czym w świetle art. 135 § 1 k.r. i o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Na usprawiedliwione potrzeby pozwanej składają się potrzeby w zakresie mieszkania, odzieży, żywności, leczenia na wypadek choroby, odpoczynku, kształcenia, dbałości o rozwój fizyczny i intelektualny, opieki. Natomiast aktualne możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego mierzone winny być jego kwalifikacjami zawodowymi, sytuacją na rynku pracy, jego stanem zdrowia czy miejscem zamieszkania.

Obowiązkiem rodziców jest zabezpieczenie podstawowych potrzeb ich dzieci poprzez zapewnienie im środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania. Potrzeby utrzymania mają charakter konsumpcyjny i ich zaspokojenie polega na zapewnieniu dziecku mieszkania, wyżywienia, odzieży, leczenia itp. wypełnianie tych potrzeby stanowi elementarny obowiązek każdego z rodziców. Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego dziecka to jednak nie tylko te podstawowe bytowe, ale również takie, które stwarzają uprawnionemu normalne warunki życia odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i innym okolicznościom konkretnej sprawy, jeżeli uprawniony nie

może samodzielnie zaspokoić swoich potrzeb. W ocenie Sądu Okręgowego przedstawione przez opiekuna prawnego pozwanej i ustalone przez Sąd meriti potrzeby i koszty utrzymania pozwanej, także sprawowania nad nią opieki są realne. Obowiązkiem rodziców jest zapewnienie dzieciom odpowiednich warunków życia i w wypadku uznana dziecka za osobę trwale niezdolną do samodzielnej egzystencji, stosownej opieki.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Okręgowy uznał, że trafnie przyjął Sąd Rejonowy, iż sytuacja zdrowotna, życiowa powódki U. H., także poziom uzyskiwanych przez nią dochodów, dawały podstawę do uchylenia nałożonego na nią obowiązku alimentacyjnego, albowiem utrzymywanie z jej strony świadczeń alimentacyjnych względem pozwanej, osoby pełnoletniej, nawet w minimalnej wysokości, byłoby połączone z nadmiernym dla niej uszczerbkiem - art. 133§3 k.r. i o. Równocześnie te same czynniki nie dawały podstaw do uchylenia obowiązku alimentacyjnego powoda S. H. względem pozwanej. Powód jest osobą zdrową, pobiera świadczenie emerytalne stosunkowo wysokie, bowiem wynosi ono brutto 3.133,06zł, netto 2.066,08zł. Zatem po odliczeniu opłat za mieszkanie, kwot wydatkowanych przez powoda na wsparcie swojej chorującej małżonki, także na swoje utrzymanie, powód jest w stanie przeznaczyć kwotę jeszcze 170zł na alimenty na rzecz swojej córki A.. Zatem nie istnieje sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez uznanie, że powód posiada możliwości zarobkowe pozwalające mu na dalsze uiszczanie alimentów na rzecz córki, albowiem mimo przeznaczania części swojego dochodu na leczenie ciężko chorej żony, to powód ma środki na zaspokojeni swoich potrzeb i uiszczanie alimentów na rzecz pozwanej. W ocenie Sądu Okręgowego alimenty w kwocie po 170zł miesięcznie na rzecz pozwanej stanowią kwotę pozostającą w granicach aktualnych możliwości finansowych powoda. Tym samym za bezzasadny należało także uznać zarzut naruszenia przez Sąd przepisów art.133 k.r. i o., albowiem słusznie uznał Sąd meriti, iż istnieją nadal podstawy do utrzymywania obowiązku alimentacyjnego powoda względem pozwanej, bowiem pozwana nadal nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, nadto po umniejszeniu jej dochodów o alimenty może znaleźć się w niedostatku. Równocześnie uiszczanie przez powoda alimentów na rzecz swojej pełnoletniej córki nie jest połączone z nadmiernym dla niego uszczerbkiem - art. 133§3 k.r. i o.

Równocześnie odnosząc się do zarzutów powodów dotyczących nieprawidłowości związanych z przeprowadzeniem rozprawy w dniu 4 marca 2014r., to Sąd Okręgowy uważa powyższy zarzut za bezzasadny. Bez wątpienia strona powodowa (sam powód i pełnomocnik powodów) na rozprawie w dniu 4 lutego 2014r. zostali prawidłowo zawiadomieni o odroczeniu kolejnego terminu rozprawy na dzień 4 marca 2014r, na godzinę 13.00, w sali 110, nadto poinformowani o tym, iż nie otrzymają już odrębnych zawiadomień. W dniu 4 marca 2014r. doszło do rozprawy w czasie i miejscu wskazany przez Sąd, co wynika z protokołu tej rozprawy. Przy czym w rozprawie, która rozpoczęła się o godz.13.10, a skończyła o 13.35 uczestniczył pełnomocnik powodów aplikant adwokacki A. G. z upoważnienia adwokata M. L., co jednoznacznie wskazuje na to, iż w sposób prawidłowy strony były poinformowane o czasie i miejscu kolejnej rozprawy, wbrew twierdzeniom powodów. Tym samym nie doszło do naruszenia żadnych praw powodów w toku tej rozprawy, nadto byli oni w sposób prawidłowy w jej toku reprezentowani przez zawodowego pełnomocnika. Tym samym także powyższy zarzut Sąd Okręgowy uznał za chybiony.

Konkludując, zaskarżony wyrok odpowiada prawu, a zarzuty powodów nie zasługiwały na uwzględnienie.

Z tych względów na podstawie art.385 k.p.c. apelację powodów oddalono jako bezzasadną. O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł mając na uwadze §19ust.1 w zw. z § 2 ust.1 i 2, 3 i § 7 ust.1 pkt 11 i 4 oraz 13 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu [tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461] przyznając je od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. D. w kwocie 369zł, w tym kwotę 69zł tytułem podatku od towarów i usług.

SSR (del.) Ewa Buczek - Fidyka SSO Barbara Braziewicz SSO Lucyna Morys - Magiera